

rerne, i hvis Interesse det kun ligger at tjene saa meget som muligt“, ved disse Linier oplyse saavel „Tjenestepige-foreningen“ som Bladets Læsere om, at denne Dom i hvert Fald ikke passer paa det af Dansk Kvindesamfund i 1888 oprettede Fæstekontor, som ikke har haft dette, men ganske andre Formaal for Øje.

Det var for at bøde paa de den Gang meget uheldige Fæsteforhold, hvorunder særlig det kvindelige Tyende led, at D. Kv. Sf. oprettede sit Fæstekontor, samtidig med at det nedsatte et Forretningsudvalg, som af alle Kræfter arbejdede for at faa disse uheldige Forhold ændrede. Dette Maal lykkedes det at naa, idet Loven af 1. April 1891, som traadte i Kraft 7. Juli samme Aar, forbød al uautoriseret Bortfæstning hele Landet over.

Dansk Kvindesamfunds Fæstekontor har altid sat sig som Formaal at virke til Gavn for dem, der søgte det; det har derfor bestræbt sig for at være et Sted, hvor begge Parter kunde mødes i Tillid til, at det var Kontoret magtpaaliggende at tage ligeligt Hensyn til begge Sider og at sørge for, at netop de, som passede sammen, fandt hinanden, og det har haft den Glæde, at dette som oftest er lykkedes, hvad den Omstændighed, at de bortfæstede som Regel er bleven flere Aar i deres Pladser, ogsaa tyder paa.

Det har til Stadighed staaet i Forbindelse med Institutioner, som Jægerspris Tjenestepigeskole og forskellige Børnehjem, hvis unge Piger det har haft Held til at anbringe i gode Pladser. I de sidste 7 Aar har det ligeledes uden Vederlag arbejdet for „Husmødreforeningens hjemkomne Lærlinge“.

Ligeledes har det bestræbt sig for, saa godt det kunde, at hjælpe Pigerne, hvor det trængtes, udover det egentlige Formaal: Bortfæstningen. Det havde saaledes i en Aarrække et Gæsteværelse i Forbindelse med Kontoret, hvor tjenstledige Piger uden Tilholdssted kunde bo, indtil det lykkedes at skaffe dem Plads. Af Midler, som indkom, dels ved Gaver fra enkelte private dels i Smaasummer i en Bøsse, som staa i Kontoret, er en Del Piger blevet hjulpet, med Eftergivelse af Gebyr, eller med Hjælp til midlertidigt Ophold, Indløsning af pantsat Tøj og lignende, ligesom Kontoret ogsaa har skaffet mange Piger, som kom fra Hospitalet, Rekreationsophold paa Marthabo.

Man vil af det foregaaende kunne se, at D. Kv. Sf.'s Fæstekontor virkelig har haft højere Formaal for Øje end at tjene saa meget som muligt. Da Kontoret ikke tager Indskrivnings-

penge af tjenestesøgende, har de Piger, som det ikke lykkes at skaffe Plads, heller ingen Udgift af at henvende sig der.

Johanne Schroll,

Københavnskredsens Formand.

Er uægte Fødsel et Hæmningsmoment i Individets Udvikling?

Foredrag af Politinspektør *Aug. Goll* i Kommunelærerforeningen, 26. Oktbr. 1906.

Det Spørgsmaal, jeg i Aften skal have den Ære at stille den ærede Forsamling, lyder — afklædt sin i Titlen indeholdte mere videnskabelige Form — kort og godt: Staar de uægtefødte Børn i Skolerne i Udvikling gennemgaaende — eller dog for en større Dels Vedkommende — tilbage for de ægtefødte? Og hvad jeg her i Aften har at gøre Rede for er: Hvorfor gør jeg dette Spørgsmaal? Og hvortil skal Besvarelsen bruges?

Jeg skal da minde om, at den sidste Snes Aar hos os betegner en Reformperiode i Lovgivningen om uægtefødte Børn. Ligesom i Norge opstod herhjemme i Midten af 80'erne en Bevægelse — udgaaet fra frisindede Kredse — for at faa indført nye humane Regler paa dette Omraade, en Bevægelse, der førte til Loven af 1888, efterfulgt af Lovene af 1892 og 1900, hvis Indhold straks skal blive refereret. Her skal blot bemærkes, at denne Bevægelse, som har sat sig Frugt i nævnte Love, ikke er standset med Tilvejebringelsen af disse. Med Dansk Kvindesamfund som Centrum, er Bevægelsen fortsat, og for Tiden er et privat Udvalg*) — med Tilslutning i indflydelsesrige Rigsdagskredse — beskæftiget med at søge vor Lovgivning bragt endnu et Stykke videre frem i samme Retning. Spørgsmaalet: uægtefødte Børns Retsstilling, kan altsaa formodentlig snart ventes bragt paa Bane for Lovgivningsmagten.

At overveje Sagen allerede nu har saaledes sin Betydning for enhver, hvem dens rette Løsning ligger paa Sinde, og hvis noget nyt ønskes draget frem, er det formentlig allerede nu Øjeblikket at forberede dette nye.

For mit eget Vedkommende har jeg den særlige Grund til at drage Sagen frem, at jeg som Medlem af førnævnte Udvalg selvfølgelig er interesseret i at berede Vejen for de Forslag, som Udvalgets Arbejde maatte føre til. Men for Resten taler jeg her ikke som Medlem af Udvalget, men udelukkende paa eget Ansvar.

*) Udvalget er nedsat af Dansk Kvindesamfund, og dets Medlemmer er: Cand. phil. *Helene Berg*, Folketingsmand *Jensen-Sønderup*, Politinspektør *Goll* og Herredsfuldægtig *Sv. Bentzon*.